

Как да отида в небето?

Вернер Гит

Как да отида в небето?

Много хора пренебрегват въпроса за вечността. Това се наблюдава и при тези, които се замислят за своя край. Американската актриса Дрю Беримор играеше главна роля като детска звезда във фантастичния филм „Извънземния“. Когато тя бе на 28 години (родена е през 1975 г.), каза: „Ако се наложи да умра преди котката ми, тогава моля дайте ѝ да изяде праха ми.“ Не е ли страшно това късогледо и пренебрежително отношение към смъртта?

По времето на Исус много хора идваха при Него. Техните нужди почти винаги имаха житейски характер:

- **Десет прокажени искаха да бъдат изцелени** (Лука 17:13).
- **Слепи искаха да прогледнат** (Матей 9:27).
- **Друг човек очакваше от Исус помощ при разпределение на наследството** (Лука 12:13-14).
- **Фарисеи дойдоха с въпроса, дали трябва да плащат десятък на императора** (Матей 22:17).

Само малцина дойдоха при Исус, за да разберат как се отива в небето. Един богат младеж го потърси с въпроса: „**Учителю, какво трябва да направя, за да наследя вечен живот?**“ (Лука 18:18). Исус му каза да продаде всичко, което е свързано със сърцето му и да Го последва. Но младежът беше твърде богат, не послуша съвета Му и се отказа от небето и вечния живот. Имаше и хора, които изобщо не търсеха небето, но в срещата си с Исус вниманието им беше насочено към небето. И те посегнаха веднага към него. Закхей желаше да види Исус само от любопитство. Но той намери много повече от това, което очакваше. След посещението на Исус в къщата му, така да се каже само на кафе, Закхей намери небето. Исус го потвърди: „**Днес стана спасение на този дом**“ (Лука 19:9).

Как да намерим небето?

От казаното до тук можем да заключим:

- Небесното Царство можем да намерим точно в един определен ден. Това е добре да се знае, защото засяга и теб, скъпи читателю! Днес като четеш тези редове е възможно да получиш вечен живот от Бога.
- За да получиш Небесното Царство не трябва да направиш някакво постижение.
- Човек може да намери Небесното Царство напълно неподготвен.

Нашите копнежи как да влезем в небето са напълно погрешни, ако не произлизат от Божиите принципи. Една народна певица в своя песен за клоуна, който след дългогодишна работа в цирка, го напуска, казва: „Той със сигурност ще отиде в небето, защото правеше хората щастливи“. Една богата дарителка построява къща за бедните, в която могат да живеят 20 жени. Тя прави това, но при едно условие: Жените са задължени всеки ден да се молят по един час за спасението на душата ѝ.

Да направиш хората щастливи е добро, но това ли е начинът да влезем в небето?

За да ни отговори на този въпрос, Исус ни е разказал една притча. В Евангелието на Лука 14:16 Той говори за един човек (символизиращ Бог), който прави голямо тържество (символизиращо небето) и изпраща покани само на избрани хора. Всички отговори на поканените са отчайващи: „А те всички започнаха единодушно да се извиняват. Първият му рече: Купих си нива, вторият: Купих си пет чифта волове, третият: Ожених се и затова не мога да дойда!“ Исус завършва притчата с присъдата на стопанина: **„Защото ви казвам, че никой от онези хора, които бяха поканени, няма да вкуси от вечерята ми“** (Лука 14:24).

От това става ясно, че човек може да спечели или да загуби небето. Основният въпрос е дали ще прие-

мем или ще отхвърлим поканата. Може ли да влезем в небето по още по-лесен начин? Не! Ако един ден много хора бъдат отхвърлени от Небесното царство, то няма да бъде за това, че не са знаели пътя към него, а защото са отхвърлили поканата.

Тримата човека в притчата не са пример за нас, тъй като никой от тях не прие поканата и не отиде на тържеството. Тогава отпада ли тържеството? Напротив! След отказите стопанинът изпраща покани навсякъде. Но те вече не са поканите със златни букви. Сега важи само простият повик: „Елате!“ И всеки, който приеме поканата, получава сигурно място на тържеството. Какво става? Да, хората идват, на тълпи, на тълпи. След известно време стопанинът прави равностметка: има още свободни места! И казва на слугите си: „Излезте отново! Поканете още!“

На това място искам да насоча притчата към нас, защото тя засяга точно нашия живот днес. Има още свободни места в небето и Бог днес ти казва: „Ела, заеми твоео място в небето! Бъди умен и си запази място за вечността! Направи го днес!“

Небето е невероятно красиво и затова Господ Исус го сравнява с тържество. В Първо Послание към Коринтяните 2:9 се казва: **„Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които го любят.“** Нищо, ама наистина нищо на тази земя не може дори приблизително да се сравни с небето. Толкова невероятно красиво

е там! В никакъв случай не трябва да пропускаме небето, защото то е скъпоценно. Един ни отвори вратата към небето. Това е Исус Христос, Божият Син! Пак на Него трябва да благодарим, че е толкова лесно да се отиде в небето. Сега това зависи единствено от нашето желание. Само този, който е наистина глупав като тримата мъже от притчата, не приема поканата.

Спасението става само чрез Господа Исуса Христа

В Деяния на Апостолите 2:21 четем един много важен стих: **„Всеки, който призове името Господно ще се спаси.“** Това е ключово изречение в Новия Завет. Когато Павел беше в затвора във Филипи, той доведе разговора с надзирателя до найсъщественото, най-важното нещо за човека - вечния живот: **„Повярвай в Господа Исуса Христа и ще се спасиш ти и домът ти!“** (Деяния на Апостолите 16:31). Това послание е кратко, но решаващо. И променящо живота. Още в същата нощ пазачът на затвора повярва в Исус и се покая.

От какво спасява Исус? Всеки би задал този въпрос: от пътя, който води към вечното осъждане, от ада. Относно небето и ада Библията казва, че хората ще бъдат вечно там. Едното е ужасно, а другото - прекрасно! Трето място няма. Пет минути след смъртта никой няма да каже, че със смъртта всичко свършва. С личността Исус се решава всичко. Нашето вечно пребиваване зависи само от една личност: от Исус и от връзката ни с Него!

Когато бях в Полша на път да изнасям проповед, посетихме някогашния концлагер Аушвиц. Ужасни неща са се случвали там по време на Втората световна война. От 1942 до 1944 г. там са били задушени, а след това изгорени повече от 1,6 милиона души, предимно евреи. В литературата за този канцлагер се казва: „Адът на Аушвиц“. Аз мислих върху това наименование, когато една работничка ни прекара през една газова камера, в която наведнъж са умирали по 600 човека. Беше невъобразимо ужасно. Но това ли бе адът?

Като група посетители ние желаехме да видим газовата камера, защото през 1945 г. ужасът е приключил. Лагерът е отворен сега за посетители и никой повече там няма да бъде измъчван и задушен. Газовите камери на Аушвиц свършиха своите пъклени мъчения, но адът описан в Библията, е вечен.

Във входната зала на днешния музей погледът ми се насочи към една картина, която показваше кръста с тялото Христово. Един затворник е издълбал своята надежда в Разпнатия с един пирон в стената. И този художник е умрял в газовата камера. Но той е познавал Спасителя Исус. Той е умрял на едно ужасно място, но за него е било отворено небето. Адът, за който Господ Исус предупреждава настоятелно в Новия завет (напр. Матей 7:13; Мат. 5:29-30; Мат.18:8), няма свършек. Човек, попаднал веднъж в него, остава там завинаги. Адът, за разлика от Аушвиц е вечен.

Небето също е вечно. Това е мястото, където Бог иска да ни доведе. Затова не отказвайте поканата да влезете в него. Извикайте името на Господа Исус и си запазете място в небето! След една проповед една жена съвсем въодушевено ме попита: „Може ли човек изобщо да си запази място в небето? Това звучи малко като туристическо бюро“. Аз съм съгласен с нея. Но който не резервира не идва на целта. Ако искате да летите за Хавайските острови, вие се нуждаете от валиден билет. Тя попита пак: „Да, но билетът трябва да се плати?“ О, да, билетът за небето също! Но той е толкова скъп, че никой от нас не може да го плати. Нашият грях е пречка. Бог не търпи в своето небе никакъв грях. Който след този живот иска да прекара вечността в небето при Бога, трябва първо да бъде освободен от своята вина и от греха. Това освобождение можеше да бъде извършено само чрез една безгрешна личност и тази личност е Исус Христос. Единствено Той е платежоспособен! И той е платил със своята кръв, чрез смъртта си на кръста.

И какво трябва сега да направя, за да отида в небето? Бог отправя поканата си за спасение към нас по същия начин както стопанинът на тържест-

воту. С настойчивост, много стихове в Библията ни поканват да откликнем на Божия призив:

- **„Подвизавайте се да влезете през тясната порта!“** (Лука 13:24).
- **„Покайте се, защото наближи Небесното царство!“** (Матей 4:17).
- **„Влезте през тясната порта; защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са онези, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са онези, които ги намират“** (Матей 7:13-14).
- **„Хвани се за вечния живот, за който си бил призван“** (I Тимотей 6:12).
- **„Повярвай в Господа Исуса Христа и ще се спасиш“** (Деян. на ап.16:31).

Това са много разтърсващи и упорити покани. Чувства се сериозността, решителността и настоятелността им. Само така ние ще получим вечен живот, когато отговорим на поканата за небето с молитва, която с прости думи би могла да звучи така:

„Господи Исусе, аз прочетох днес, че само чрез Тебе мога да вляза в небето. Аз искам един ден да бъда

с Тебе в небето. Затова ме спаси от ада, в който бих отишъл заради моите грехове. Защото Ти толкова много ме обичаш, че умря на кръста за мене и плати там наказанието за моите грехове. Ти виждаш всичката ми вина от моето детство до днес. Ти знаеш всеки грях, всичко, за което сега се сещам, но и всичко, което вече съм забравил. Ти знаеш всяко възмущение в сърцето ми. Пред Тебе съм като отворена книга. Такъв, какъвто съм не мога да дойда в небето. Моля Те, прости ми греховете, за които аз от сърце съжалявам. Ела сега, Боже, в моя живот и го обнови. Помогни ми да отхвърля всичко, което не е право пред Теб и ми подари нови навици, които са под Твоята благословия. Отвори ми достъпа до Твоето Слово, Библията. Помогни ми да разбирам какво искаш да ми кажеш и ми дай послушно сърце, за да върша това, което е угодно на Тебе. Отсега нататък бъди Ти мой Господ. Искам да те следвам, покажи ми пътя, по който трябва да вървя във всички области на моя живот. Благодаря Ти, че чу молбата ми, че сега мога да съм Божието дете, което един ден ще бъде с Тебе в небето. Амин.“

Проф., д-р на т. н. Вернер Гит

Заглавие на оригиналното издание: *Wie komme ich in den Himmel?*

Интернет страница на автора: wernergitt.de

Превод от немски: Весела Чобанова (Икономист търговия и услуги)

Bruderhand-Medien

Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany

Homepage: bruderhand.de; E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 120-8 – Bulgarisch/Bulgarian – 11th edition 2023